

наредъ и се изгубилъ, безъ да иска нѣкакво-си възнаграждение. Въ София Левски се ставилъ (срѣщналь) съ Богданъ *Горановъ* и съ Христо *Ковачевъ*, и двамата учили въ класното училище, и двамата негови стари приятели. *Ковачевъ* е отъ Сопотъ, а Богданъ *Горановъ* отъ *Калоферъ*.

Въртѣли, сукали „апостолитъ народни“ и съ помощта на Хр. *Ковачевъ* едва мъ успѣли да нарѣдятъ въ София едно ничтожно шопско комитетче . . . .

Прѣзъ Етрополе, Орхание, Ведраре, Тетевенъ и Гложене калугеритъ — просащи пристигнали въ г. Ловечъ (25 дек. 1868 г.д.). Левски се скрилъ въ нарочното за него скривалище, въ дома на патриотката *Велика Хашнова*, дъщеря на Попъ Луканова. Отецъ Матей *прѣображенски*, слѣдъ като испроводилъ коледнитѣ празници, самъ се експедиралъ (испроводилъ) за Велико Търново — отишалъ на зимовище въ монастиря *Прѣображение*.

* * *

На *зимовище* Левски се расположилъ въ комитетското скривалище на Хашнови — Попъ-Луканови. Както мечката въ врѣме на *зимовище* се храни съ масъта си, събрана прѣзъ пролѣтта, лѣтото и есента, така и Левски, въ своето *зимно скривалище*, се хранилъ съ впечатленията, получени прѣзъ врѣмето на обиколкитѣ, направени по градове и села отъ двѣтѣ страни на Стара-Планина. Бидѣйки уединенъ въ скривалището (само арестуванъ) и освободенъ отъ грижата за храна и топливо, и отъ дреболинитѣ житетайски, Дяконъ Левски се прѣдалъ съ цѣлокупната си душа върху бѫдѫщата уредба на тайнитѣ комитети. Мислителнитѣ центрове на мозъка му се раздвижили, като кукитѣ на *плетачката* за гайтанъ (чекръкъ за гайтанъ): отдѣлнитѣ впечатления и наблюдения, запазени въ мозъчнитѣ гънки, се набирали въ едно, както отдѣлнитѣ нишки на гайтана, набирали се, осуквали се едини о други и образували цѣли върви отъ прѣставления за лица и